

Předběžné otázky

- 1) Je s článkem 147 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ (dále jen „směrnice o DPH“) slučitelná praxe členského státu spočívající ve ztotožnění pojmu „osobní zavazadlo“, který je stanoven jako pojmový prvek dodání zboží ve prospěch zahraničních cestujících, kteří jsou osvobozeni od daně z přidané hodnoty, s pojmem osobní majetek použitým v Úmluvě o celních úlevách pro turistiku, uzavřené v New Yorku dne 4. června 1954, a jeho Dodatkovém protokolu, a s pojmem „zavazadlo“ definovaném v čl. 1 bodě 5 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie?
- 2) V případě záporné odpovědi na předchozí předběžnou otázku, jak má být definován pojem „osobní zavazadlo“ ve smyslu článku 147 směrnice o DPH, s ohledem na to, že tato směrnice jej nedefinuje? Je s ustanoveními práva Společenství slučitelná vnitrostátní praxe spočívající v tom, že daňové orgány v členském státě zohledňují výhradně „běžný význam pojmů“?
- 3) Musí být články 146 a 147 směrnice o DPH vykládány v tom smyslu, že pokud daňový subjekt nemá nárok na osvobození dodání zboží zahraničním cestujícím podle článku 147 této směrnice, musí být přezkoumáno, zda je použitelné osvobození dodání zboží pro účely exportu podle článku 146 směrnice, přestože byly opomenuty celní postupy stanovené celním kodexem Unie a prováděcími předpisy?
- 4) V případě, že odpověď na předchozí předběžnou otázku bude taková, že pokud se nepoužije osvobození ve prospěch zahraničních cestujících, může být transakce osvobozena od DPH v rámci exportu, lze kvalifikovat právní transakci jako dodání zboží za účelem exportu osvobozenou od DPH proti výslovnému záměru zákazníka vyjádřenému v okamžiku objednávky?
- 5) V případě kladné odpovědi na třetí a čtvrtou předběžnou otázku, v případě, jako je ten v původním řízení, v němž vystavitel faktury v době dodání zboží věděl, že zboží bylo získáno za účelem dalšího prodeje, nicméně že zahraniční kupující má v úmyslu vyvézt ho z území v režimu zahraničních cestujících, a proto vystavitel faktury nejednal v dobré víře, když vydal formulář žádosti o vrácení daně stanovené pro tento režim a když vrátil z titulu osvobození ve prospěch zahraničních cestujících daň stanovenou pro daný režim, je slučitelná s články 146 a 147 směrnice o DPH a se zásadou daňové neutrality a zásadou proporcionality unijního práva praxe členského státu, spočívající v tom, že daňový orgán odmítá vrácení nesprávně zúčtované a odvedené daně za dodání zboží zahraničním cestujícím, aniž by takové transakce kvalifikoval jako dodání zboží za účelem exportu a aniž by provedl příslušnou opravu, ačkoli je nesporné, že zboží opustilo Maďarsko jako zavazadla cestujících?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 27. září 2019 – Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-717/19)

(2020/C 95/10)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 90 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle níž farmaceutický podnik, který na základě smlouvy, jejíž uzavření není povinné, odvádí platby státní organizaci nemocenského pojištění v závislosti na obratu dosaženém farmaceutickými výrobky, a který si tedy neponechává úplné protiplnění za tyto výrobky, nemá nárok na snížení *a posteriori* základu daně pouze z toho důvodu, že neprovádí platby způsobem určeným v jeho obchodní politice, ani hlavně pro propagační účely?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, musí být článek 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, podle které je pro snížení *a posteriori* daňového základu požadována faktura na jméno nositele práva na vrácení, která potvrzuje provedení transakce zakládající nárok na takové vrácení, ačkoli transakce, která umožňuje snížení *a posteriori* základu daně, je řádně zdokumentována a lze ji zpětně ověřit, a je částečně založena na veřejných údajích a umožňuje ověřit správný výběr daně?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Maďarsko) dne 9. listopadu 2019 NJ v. Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság**

(Věc C-740/19)

(2020/C 95/11)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: NJ

Žalovaný: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 47 Listiny základních práv a článek 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ⁽¹⁾ (tzv. „procedurální směrnice“) ve spojení s články 6 a 13 evropské Úmluvy o [ochraně] lidských práv[a základních svobod] vykládány v tom smyslu, že je možné, aby členský stát zaručil právo na účinnou právní ochranu i tehdy, když jeho soudy nemohou změnit rozhodnutí vydané v azylovém řízení, ale mohou jej jen zrušit a vrátit věc k novému řízení?
- 2) Musí být článek 47 Listiny základních práv a článek 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU (tzv. „procedurální směrnice“) rovněž ve spojení s články 6 a 13 evropské Úmluvy o [ochraně] lidských práv[a základních svobod] vykládány v tom smyslu, že je s nimi v souladu právní úprava členského státu, která pro soudní řízení v azylových věcech stanoví kogentní jednotnou celkovou lhůtu šedesáti dnů bez ohledu na veškeré individuální okolnosti a bez zřetele ke zvláštnostem dané věci a k možným obtížím při dokazování?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).